

forlænget og er nu gældende til 1. Oktober 1927.

Og nu kommer den højtærede Indenrigsminister og siger, at nu er det bedst at slette Begrænsningen 1. Oktober 1927 og i det hele give Tilladelse til at tage højere Rente for Udlaan i fast Ejendom end 6 pCt. Det vil sige, at Renten for Udlaan i fast Ejendom gives fuldkommen fri, det vil sige, at ad denne Vej, gennem speciel Lovbestemmelse, er man her lige ved at gennemføre en fuldstændig Revolutionering af Reglerne for Udlaan af Midler mod Rente i fast Ejendom. Vi maa ikke ad denne Bagdør lade det slippe ind, som vi ikke vil tillade at komme ind ad Hovedporten. Vi maa gøre os fuldkommen klart, at det, her foreligger, er et Forslag om, at Renten af Udlaan mod Prioritet i fast Ejendom skal være helt fri, og det, tror jeg, vilde være en højst uheldig Ting.

Der gaar jo nu over hele Verden en Udvikling i Retning af at bringe Rentefoden nedad, og den gør sig ogsaa gældende her i Landet. I Gaar steg en hel Række Kreditforeningsobligationer $\frac{1}{2}$ pCt. i Kurs; maaske kan det samme ske i Dag, og vi kan forhaabentlig vente, at Kurserne vedblivende i nogen Tid vil være stigende. Det er en Ting af største Vigtighed, men det modarbejdes selvfølgelig, hvis vi gør Rentefoden for Udlaan i fast Ejendom fri. Vi lever jo endnu i en Tid, som er ganske abnorm. Her etableres en Kreditindskrænkning som en Villiesforanstaltning fra Nationalbankens Side. Jeg skal ikke her komme ind paa — det ligger udenfor dette Emne — at kritisere denne Fremgangsmaade fra Nationalbankens Side, men vi ved, at det er noget, der gøres, fordi man tilstræber visse Formaal fra Nationalbankens Side. Det støttes oven i Købet af en høj Diskonto, og det medfører selvfølgelig en følelig Kapitalmangel her i Landet. Dette har altsaa gjort det muligt for dem, der vil gøre det, at tage, som jeg før nævnte, 8 pCt. i Rente for Udlaan i fast Ejendom.

Hvis vi nu i dette Øjeblik gav Renten fri, kunde vi risikere, at det slet ikke blev saa usædvanligt, hvis man opretholder Kreditindskrænkningen, og hvis Kapitalmangelen bliver ved at være lige stor her i Landet. Nej, jeg maa hævde Venstres gamle Princip, der gaar ud paa at fastholde en lovbunden Rente for Udlaan i fast Ejendom, og at denne lovbundne Rente skal være saa lav, som det efter Omstændighederne paa nogen Maade kan lade sig gøre. Landbruget har haarde

Kaar i disse Tider. Det er haardt ramt af, at man har ført Kronen op i Parikurs, og hvis vi nu oven i Købet gav Renten af Udlaan i fast Ejendom fri, og en hel Del Kapitaler blev opsagt, og deres fortsatte Indestaaen i de vedkommende Ejendomme blev betinget af, at Renten blev betydeligt forhøjet, og det ikke blev usædvanligt at tage indtil 8 pCt. Rente af Udlaan i fast Ejendom, saa gad jeg set, hvad der blev af det danske Landbrug. Det er ganske sikkert den modsatte Bevægelse, vi trænger til. Vi trænger til at faa Renten sat ned.

Ogsaa Kreditforeningsrenten er efter min Mening ved at blive for høj. Jeg anser det ikke for heldigt, at der nu er to Kreditforeninger, der faar Lov til at udstede Obligationer til 5 pCt. Rente, og Publikum begunstiger for Resten heller ikke denne Bevægelse, thi Kursen paa de 5 pCt.s Obligationer er jo ikke højere, end at det dog er noget dyrere at tage et 5 pCt.s Laan i sin Ejendom end et $4\frac{1}{2}$ pCt.s. Kursdifferencen er ikke tilstrækkelig stor til for Laantageren at udligne det, at han skal give $\frac{1}{2}$ pCt. mere i Rente. Desuden faar jo den, der laaner mod Obligationer til 5 pCt. i en Kreditforening, slet ikke flere Penge end den, der laaner til $4\frac{1}{2}$ pCt. Thi vel kan han sælge de Obligationer, han faar, dyrere, men han faar færre Obligationer, idet Kreditforeningen selvfølgelig giver et mindre 5 pCt.s end $4\frac{1}{2}$ pCt.s Laan i fast Ejendom. Vi er dèr kommet op over, hvad jeg tror var krævet i det praktiske Liv; $4\frac{1}{2}$ pCt. som Kreditforeningsrente tilfredsstiller fuldt ud ved sin Størrelse Behovet paa Kapitalmarkedet.

Det, vi skal stræbe imod ved alle de Foranstaltninger, Staten kan træffe i denne Henseende, er at faa Renten ned. Naar Renten gaar ned, gaar Obligationskursen opad, saa bliver det muligt at bygge, saa kommer der Arbejde i Gang, og saa modarbejder vi Arbejdsløsheden og forbedrer Forholdene her i Landet i det hele.

Jeg maa derfor modsætte mig og paa mit Partis Vegne, som jeg har gjort, tale imod dette Lovforslag. Jeg ser det gerne henvist til et Udvalg, men jeg maa tillige udtale det Haab, at det dèr maa blive ganske forandret, inden det kommer frem.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg tør aldeles ikke forsøge en Konkurrence med al den Sagkundskab paa dette meget specielle Omraade, som er blevet udfoldet her i den sidste Time af de ærede Ordførere. Man har jo bevæget sig lige fra den kanoniske Ret over Christian den